

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320200168
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6320200168.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., C. č. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jurajom Špirkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nerudova č. 6, proti žalovanej C. I., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., U. č. XXX/X, zastúpenej JUDr. Stanislavom Rešutikom, advokátom so sídlom v Brezne, M.R. Štefánika č. 29/36, za účasti intervenienta na strane žalovanej X.. K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D., A. č. XXXX/XXA, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária Krnáč s.r.o., IČO: 47232293, so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie slobody č. 2, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Ján Krnáč, advokát a konateľ, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 9C/2/2020-296 zo dňa 13.01.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v rozsahu zamietnutia žaloby žalobcu o určenie neplatnosti prevodu nehnuteľností na základe dohody zo dňa 15.07.2019, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie neplatnosti následného prevodu nehnuteľností na tretie osoby **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania intervenienta na strane žalovanej pred súdom prvej inštancie (tretí výrok) **m e n í t a k**, že žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť intervenientovi na strane žalovanej trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania intervenienta na strane žalovanej pred súdom prvej inštancie.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť intervenientovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania intervenienta na strane žalovanej.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v rozsahu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov k hnutelnej veci (osobné motorové vozidlo) a v závislom výroku o trovách konania žalovanej (druhý výrok) **z r u š u j e** a vec v tomto rozsahu **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (prvý výrok), žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % (druhý výrok) a intervenientovi na strane žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % (tretí výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 2Pc/5/2016-21 zo dňa 11.01.2017 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej, ktoré vzniklo uzavretím ich manželstva dňa 04.08.2006, dňom právoplatnosti rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.02.2017; rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 8P/8/2019-128 zo dňa 22.08.2019 bolo rozvedené manželstvo žalobcu a žalovanej uzavreté dňa 04.08.2006, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.09.2019; intervenient na strane žalovanej je výlučným, resp. podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX vedených pre k.ú. D.; dohodou o urovnaní zo dňa 15.07.2019 urovnali žalovaná a intervenient na strane žalovanej sporné nároky, ktoré boli predmetom konaní vedených na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 1C/11/2017, sp. zn. 9C/30/2018 a sp. zn. 1C/20/2017.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie nie je žaloba žalobcu dôvodná; žalobu v časti o určenie neplatnosti dohody zo dňa 15.07.2019 ako právnej skutočnosti považoval za neprípustnú, pretože jej prípustnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu; na žalobe o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nemá žalobca naliehavý právny záujem, pretože „právne postavenie žalobcu k sporným nehnuteľnostiam sa žiadnym spôsobom nezmení ani v prípade určenia, že žalovaná je spoluvlastníčkou predmetných sporných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele o veľkosti X/X k celku; vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva žalobcu k sporným nehnuteľnostiam súd považoval žalobu žalobcu za zmaťočnú; svoje vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu žalobca odvodzoval od absolútnej neplatnosti dohody zo dňa 15.07.2019, ktorou malo dôjsť k prevodu sporných nehnuteľností žalovanou; z vykonaného dokazovania vyplýva, že na základe dohody zo dňa 15.07.2019 nedošlo k žiadnemu prevodu sporných nehnuteľností a žalobca ani nebol pred podpisom predmetnej dohody podielovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/2 k celku“; súd prvej inštancie ďalej argumentoval, že „v súvislosti s týmto žalobným návrhom je zároveň potrebné poukázať aj na to, že zo skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu vyplýva, že vlastníkom sporných nehnuteľností, resp. spoluvlastníckych podielov k sporným nehnuteľnostiam, ku ktorým sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva, je podľa katastra nehnuteľností intervenient na strane žalovanej, pričom je zrejmé, že tento nie je stranou prejednávaného sporu (...); v konaní o určenie práva alebo právneho vzťahu, musia byť stranami sporu všetci nositelia tohto práva, resp. účastníci dotknutého právneho vzťahu; vznik, zmenu alebo zánik práva možno určiť len vo vzťahu medzi ich nositeľmi ako stranami sporového súdneho konania, resp. existenciu alebo neexistenciu právneho vzťahu možno určiť len medzi účastníkmi tohto právneho vzťahu ako stranami sporového súdneho konania; preto ak žaloba takéto posúdenie neumožňuje, pretože nie sú ako strany sporu označení všetci nositelia práva, resp. účastníci dotknutého právneho vzťahu, je potrebné takúto žalobu zamietnuť; v prejednávanom spore je zrejmé, že žalobca ako stranu sporu neoznačil vlastníka sporných nehnuteľností, hoci sa domáhal určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam“; nakoniec súd prvej inštancie uviedol, že „žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov strán sporu tak, že žalovaná sa stane výlučnou vlastníčkou V. C. V. X, X T. D. XXX P., r.v. XXXX (ktoré žalobca žiadal radiť do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu), súčasne žalobca navrhol, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu na vyrovnanie podielu sumu 1.800,- € v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku; vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že manželstvo žalobcu a žalovanej bolo právoplatne rozvedené rozhodnutím Okresného súdu Brezno č.k. 8P/8/2019-128 zo dňa 22.08.2019, a to ku dňu 06.09.2019, keď vzniklo uzavretím ich manželstva dňa 04.08.2006; súčasne mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 2Pc/5/2016-21 zo dňa 11.01.2017 bolo na základe žaloby žalovanej v zmysle § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobcu a žalovanej, ktoré vzniklo uzavretím ich manželstva dňa 04.08.2006, a to dňom právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.02.2017; žalobca žiadal vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov strán sporu len k osobnému motorovému vozidlu C. V., E. D. XXX P., keď uviedol, že toto motorové vozidlo patrí do masy BSM, nakoľko k nadobudnutiu vlastníckeho práva k tomuto motorovému vozidlu došlo počas trvania manželstva kúpou; žalovaná k tomuto motorovému vozidlu uviedla, že toto nepatrilo a nepatrí do BSM, nakoľko vlastníkom vozidla je O. N.; ďalej žalovaná uviedla, že počas

trvania manželstva ho kúpila z vlastných finančných prostriedkov získaných z predaja nehnuteľností nadobudnutých darovaním darovacou zmluvou zo dňa 23.07.2008 a žalobca predmetné vozidlo nikdy neužíval, pretože si ho kúpila pre vlastnú potrebu z vlastných finančných prostriedkov len vďaka predaju nehnuteľností získaných darovaním jej ako obdarovanej; navyše uviedla, že žalovaný mal vždy vlastné motorové vozidlo, väčšinou išlo o úžitkové vozidlá, ktoré ona vôbec neužívala; vôbec nebolo kúpené zo spoločných financií; žalovaná trvala na tom, že osobné motorové vozidlo C. V., E. D. XXX P. nepatrí do masy BSM; žalobca tieto skutkové tvrdenia žalovanej podľa názoru súdu účinne nepoprel; k tomu súd uvádza, že z ustanovenia § 151 CSP vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany; na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky; za podmienok v § 151 ods. 2 CSP musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia; pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení; ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné; popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné; nepostačuje všeobecné vyhlásenie, z ktorého by bolo možné vyvodiť iba konkludentný nesúhlas strany so skutkovým stavom tvrdeným protistranou; pokiaľ teda žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol iba to, že namieta vyjadrenie žalovanej, vzhľadom na vyššie uvedené žalobca neunesol bremeno popretia skutkových tvrdení žalovanej, a preto súd skutkové tvrdenia žalovanej považoval za nesporné; navyše súd poukazuje na to, že popretie skutkových tvrdení protistrany a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca uplatnil a predkladal až na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu; súd však v súlade s ustanovením § 153 ods. 2 CSP na tieto prostriedky procesného útoku a procesnej obrany neprihliadol, nakoľko podľa názoru súdu neboli uplatnené včas; súd zdôrazňuje, že popretie skutkových tvrdení protistrany a návrhy na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov, predkladaním listín žalobca mohol uplatniť už skôr a nie až na pojednávaní s prihliadnutím na viaceré písomné vyjadrenia strán sporu, keď žalobca bol v uznesení, ktorým bol vyzvaný, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej, poučený o tom, že súd na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy nemusí prihliadať; na základe uvedeného potom mal súd za to, že osobné motorové vozidlo C. V., E. D. XXX P. nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov; v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že vlastníkom tohto motorového vozidla podľa tvrdenia žalovanej je v súčasnosti O. N., teda osoba odlišná od strán sporu, pričom žalobca toto tvrdenie žalovanej nepoprel; hoci žalobca uviedol, že neposkytol žalovanej súhlas s dispozíciou, resp. s predajom daného motorového vozidla a žalovaná konala samovoľne a bez vedomia žalobcu, v tejto súvislosti žalobca netvrdil, či sa dovoľal relatívnej neplatnosti právneho úkonu ohľadne prevodu tohto motorového vozidla; z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že predmetné motorové vozidlo nie je možné radiť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán sporu“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 39, § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 2 a 3, § 150 Občianskeho zákonníka v spojení s § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 137, § 151 ods. 1 a 2 C.s.p.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnej žalovanej a intervenientovi na strane žalovanej priznal proti žalobcovi plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 07.04.2022 (č.l. 335-345 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) C.s.p.; nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že riadne a včas nenamietol skutkové tvrdenia žalovanej ohľadne nadobudnutia a vlastníctva sporného motorového vozidla zn. C. V. uvedené v jej vyjadrení zo dňa 01.03.2021, ktoré spochybnil vo svojom vyjadrení zo dňa 27.04.2021 ako aj na pojednávaní, preto skutkové tvrdenia žalovanej nebolo možné považovať za nesporné; namietal aj postup súdu prvej inštancie, ktorý neumožnil jeho osobnú výpoveď na pojednávaní ani nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi, v čom videl zaujatosť sudcu a porušenie jeho práva na spravodlivý proces; ďalej argumentoval, že pokiaľ ide o sporné nehnuteľnosti, tieto boli nadobudnuté počas trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov, preto patria do BSM, pričom žalobca nedal žalovanej súhlas na ich prevod na tretiu osobu; vyjadril názor, že súd prvej inštancie mu svojim rozhodnutím uprel možnosť na vyporiadanie BSM; svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení považoval za dostatočne preukázaný, pretože má prioritne naliehavý právny záujem na svojom vlastníckom práve,

ktoré je nepremlčateľné, pričom svoje právo na spoluvlastnícky podiel odvodzoval od neplatnosti dohody zo dňa 15.07.2019; poukázal aj na zásadu nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet; intervenient na strane žalovanej nebol navyše ani dobromyseľný pri nadobudnutí vlastníckeho práva, pretože mal vedomosť, že sporné nehnuteľnosti patrili do BSM; nakoľko pri určení vlastníckeho práva išlo len o vzájomný vzťah medzi ním a žalovanou, nebolo potrebné, aby bol intervenient stranou sporu; zdôraznil, že sa domáhal relatívnej neplatnosti právnych úkonov o prevode vlastníckeho práva k hnuťelnej veci aj k nehnuteľnostiam a podrobne argumentoval o nemožnosti darovania medzi manželmi; napadnutý rozsudok považoval aj za nedostatočne odôvodnený; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

2.2 Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 03.05.2022 (č.l. 365-367 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nepovažuje za daný; odvolanie žalobcu považovala za zmätočné rovnako ako podanú žalobu; zdôraznila, že sporné nehnuteľnosti nadobudla na základe darovacej zmluvy zo dňa 23.07.2008, preto išlo o jej výlučný majetok; žalobu o určenie vyporiadania BSM v spojení s určením neplatnosti právneho úkonu a určením vlastníckeho práva považovala za nevhodný a nesprávny procesný nástroj; zotrvala na svojom vyjadrení, že osobné motorové vozidlo nadobudla zo svojich finančných prostriedkov a v súčasnosti už nie je jeho vlastníčkou; na základe uvedeného navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Intervenient na strane žalovanej vo vyjadrení zo dňa 02.05.2022 (č.l. 358-361 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a odvolanie za nedôvodné; zdôraznil, že sporné nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 08.09.2016 a nie na základe dohody o urovnaní zo dňa 15.07.2019; navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.4 Žalobca v odvolacej replike zo dňa 02.06.2022 (č.l. 375-377 spisu) k vyjadreniam žalovanej a intervenienta na strane žalovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že v plnom rozsahu trvá na skutočnostiach uvedených v odvolaní; poukázal na skutočnosť, že žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala svoje tvrdenie o veciach nadobudnutých dedením a darom, pričom ani darovacia zmluva zo dňa 23.07.2008 nebola doposiaľ predložená ako dôkaz; zdôraznil, že vždy mal vedomosť o svojom podielovom spoluvlastníctve k sporným nehnuteľnostiam, ktoré boli nadobudnuté za jeho finančné prostriedky počas trvania manželstva; vyjadril názor, že žalovaná počas konania neuniesla dôkazné bremeno a svoje tvrdenia ničím nepodložila.

2.5 Intervenient na strane žalovanej v odvolacej duplike zo dňa 28.06.2022 (č.l. 386-388 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na svojej argumentácii v odvolacom konaní.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v rozsahu zamietnutia žaloby žalobcu o určenie neplatnosti prevodu nehnuteľností na základe dohody zo dňa 15.07.2019, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie neplatnosti následného prevodu nehnuteľností na tretie osoby podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v rozsahu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov k hnuťelnej veci (osobné motorové vozidlo) a v závislom výroku o trovách konania žalovanej (druhý výrok) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil a v tejto časti mu vec podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne; ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.3 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

4.4 Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

4.5.1 Odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

4.5.2 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu o určenie neplatnosti prevodu nehnuteľností na základe dohody zo dňa 15.07.2019, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie neplatnosti následného prevodu nehnuteľností na tretie osoby; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol v tomto rozsahu postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo v tomto rozsahu potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby o určenie neplatnosti sporného právneho úkonu a žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.); zo skutkových zistení súdu prvej inštancie v tomto smere vyplýva, že stranami dohody o urovnaní zo dňa 15.07.2019 bola žalovaná a tretia osoba (intervenient na strane žalovanej), súčasne výlučným vlastníkom, resp. podielovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX vedených pre k.ú. D. je podľa zápisu v katastri nehnuteľností intervenient na strane žalovanej.

4.5.3 Záver súdu prvej inštancie o neprípustnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti (neplatnosti sporného právneho úkonu) ako aj o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam a nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej vo vzťahu k navrhovanému určeniu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam považuje odvolací súd za správny; žalobca sa podanou žalobou (okrem iného) domáhal aj určenia neplatnosti právneho úkonu (dohody o urovnaní zo dňa 15.07.2019); konanie v prejednávanom spore začalo dňa 22.01.2020 doručením žaloby na súd (§ 156 C.s.p.), t.j. v plnom rozsahu za účinnosti Civilného sporového poriadku v znení účinnom od 01.07.2016; právny úkon zaraďujeme medzi právne skutočnosti; podľa § 137 písm. d) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu; v prejednávanom spore žalobca netvrdil, že možnosť podania žaloby o určenie neplatnosti spornej dohody o urovnaní ako právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu a takýto osobitný právny predpis nie je známy ani odvolaciemu súdu (iura novit curia); keďže v tomto smere nešlo o určenie existencie alebo neexistencie práva (§ 137 písm. c/ C.s.p.), skúmanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neprichádzalo do úvahy; na druhej strane bola žaloba žalobcu dostatočne určitá a zrozumiteľná, aby o nej mohlo prebehnúť civilné sporové konanie (nebol potrebný postup podľa § 129 C.s.p.); súdna prax prijatá k právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 vo všeobecnosti pripúšťala podanie návrhu na určenie neplatnosti právneho úkonu (ako právnej skutočnosti) za podmienky existencie naliehavého právneho

záujmu žalobcu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016, ktorý výslovne pripúšťal len návrh „na určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je“, nepočítal však s určením právnej skutočnosti); Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 žalobu o určenie právnej skutočnosti (ktorou je aj žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu) pripúšťa len v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ C.s.p.); uvedený záver je podľa odvolacieho súdu postačujúci na potvrdenie napadnutého rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti dohody o urovaní; súčasne platí, že súdna prax je jednotná v názore, podľa ktorého stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia) a to buď ako žalobcovia, alebo ako žalovaní; v prípade zmluvy ak niektorá zo zmluvných strán (prípadne jej právny nástupca) nie je stranou v súdnom spore, súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie (porovnaj napríklad rozsudok bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky sp. zn. 3Cz/61/1987 zo dňa 29.02.1988, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/122/2002 zo dňa 01.05.2003 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/158/2010 zo dňa 17.02.2011 a sp. zn. 5Cdo/211/2013 zo dňa 13.05.2014 ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/2806/2005 zo dňa 21.12.2005, sp. zn. 29Cdo/1879/2011 zo dňa 18.09.2012 alebo sp. zn. 29ICdo/79/2014 zo dňa 27.11.2014); v prípade sporu o určenie neplatnosti právneho úkonu je tak vecná legitímácia strán predpokladom úspešnosti žaloby; žalobca neoznačil ako strany sporu všetkých účastníkov dohody o urovaní, čo z hľadiska nedostatku vecnej legitímácie predstavuje ďalší samostatný dôvod zamietnutia žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu; nakoniec žalobca ako stranu sporu neoznačil ani súčasného vlastníka sporných nehnuteľností (intervenienta na strane žalovanej), čo z hľadiska nedostatku vecnej legitímácie predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam; intervencia vlastníka sporných nehnuteľností na strane žalovanej nestačí na správne určenie vecnej legitímácie strán v spore, pretože otázku existencie vlastníckeho práva možno riešiť len medzi stranami sporu a intervenientovi nemožno ukladať žiadne povinnosti vo veci samej, resp. rozhodovať o jeho právnych pomeroch vo sfére hmotného práva; na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v rozsahu zamietnutia žaloby žalobcu o určenie neplatnosti prevodu nehnuteľností na základe dohody zo dňa 15.07.2019, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie neplatnosti následného prevodu nehnuteľností na tretie osoby ako vecne správny potvrdil.

4.6 Na druhej strane bolo však odvolanie žalobcu dôvodné pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby žalobcu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov k motorovému vozidlu zn. C. V.; súd žalobu žalobcu v tomto rozsahu zamietol v podstate s odôvodnením, že včas a účinne nepoprel tvrdenie žalovanej, že motorové vozidlo nie je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov a patrí inej osobe; tento záver súdu prvej inštancie je však v rozpore s obsahom spisu, pretože žalobca v priebehu sporu opakovane nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že predmetné motorové vozidlo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, že by dal súhlas na prevod vlastníckeho práva k nemu na inú osobu; z ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je v zásade všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva; zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca a žalovaná uzavreli manželstvo dňa 04.08.2006, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo zrušené ku dňu 07.02.2017 a samotné manželstvo zaniklo rozvodom ku dňu 06.09.2019; predmetné motorové vozidlo zn. C. V. rok výroby XXXX malo byť podľa zhodných tvrdení žalobcu a žalovanej nadobudnuté počas trvania manželstva; na vyvrátenie zákonnej domnienky v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka, že predmetné motorové vozidlo nadobudnuté za trvania manželstva patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je potrebné tvrdiť a preukázať niektorú zo zákonných výnimiek, na základe ktorých vec nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom tvrdiť a preukázať túto výnimku je povinný ten z manželov, ktorý tvrdí, že vec nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t.j. z hľadiska prejednávaneho sporu žalovaná, ktorá v spore len tvrdila (bez preukázania), že motorové vozidlo nepatrí (nepatrilo) do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože ho kúpila z vlastných finančných prostriedkov; v tomto smere bolo postačujúce tvrdenie žalobcu, že motorové vozidlo patrí (patrilo) do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď povinnosť preukázať opak zaťažovalo žalovanú; právne posúdenie o nedostatočnom popretí skutkových tvrdení žalovanej zo strany súdu prvej inštancie preto nie je správne; za tohto stavu nemal súd prvej inštancie zistený dostatočný skutkový základ pre svoje rozhodnutie ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov k motorovému vozidlu zn. C. V., pričom uvedený nedostatok v postupe súdu prvej inštancie nie je (vzhľadom na zásadne opravný charakter odvolacieho konania)

účelné napraviť v odvolacom konaní; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné v prevyšujúcej časti zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie ťažiskovo odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci vo vzťahu k zamietnutiu žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.5.2 a 4.5.3 odôvodnenia); v ostatnom rozsahu považoval odvolací súd odvolanie za dôvodné, pretože súd prvej inštancie vo vzťahu k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov k motorovému vozidlu zn. C. V. rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, preto je jeho právneho posúdenie veci v tomto rozsahu predčasné (bod 4.6 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v rozsahu zamietnutia žaloby žalobcu o určenie neplatnosti prevodu nehnuteľností na základe dohody zo dňa 15.07.2019, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie neplatnosti následného prevodu nehnuteľností na tretie osoby potvrdil a v prevyšujúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd zrušil aj závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku o trovách konania žalovanej pred súdom prvej inštancie (druhý výrok), ktorý v dôsledku čiastočného zrušenia rozsudku stratil svoj podklad a aj v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov medzi žalobcom a žalovanou súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

8.1 Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal aj závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania intervenienta na strane žalovanej pred súdom prvej inštancie (tretí výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie intervenientovi na strane žalovanej, ktorý v tomto smere zdieľa úspech žalovanej v spore; nakoľko intervenient na strane žalovanej sa zúčastnil len konania ohľadne určenia neplatnosti právneho úkonu a ohľadne určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, konanie vo vzťahu k nemu rozhodnutím súdu prvej inštancie končí, preto bolo dôvodné rozhodnúť aj o trovách konania intervenienta na strane žalovanej; intervenientovi na strane žalovanej vznikol podľa výsledku sporu, ktorého sa zúčastnil, nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu (100 %); nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť nahradiť trovy konania, zostal výrok o trovách konania intervenienta na strane žalovanej v tejto podobe nevykonateľný; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť intervenientovi na strane žalovanej trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania intervenienta na strane žalovanej pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

8.2 O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Z dôvodu, že účasť intervenienta na strane žalovanej rozhodnutím odvolacieho súdu končí, bolo potrebné rozhodnúť aj o jeho trovách odvolacieho konania. Nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal odvolací súd intervenientovi na strane žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania intervenienta na strane žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9.1 Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

9.2 V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany (§ 149 a nasledujúce C.s.p.), resp. v súlade s ustanoveniami o dokazovaní (§ 185 a nasledujúce C.s.p.); súd prvej inštancie predovšetkým zistí ďalšie skutočnosti nevyhnutné pre rozhodnutie, t.j. kedy došlo ku kúpe motorového vozidla zn. C. V. a z akých prostriedkov (spoločných alebo výlučných jedného z manželov); tiež zistí, či a kedy došlo k tvrdenému prevodu vlastníctva k motorovému vozidlu na tretiu osobu (O. N.); ak bolo vlastnícke právo k motorovému vozidlu platne prevedené na tretiu osobu, nie je už predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (t.j. neprikazuje sa do vlastníctva jednému z manželov), predmetom vyporiadania je v tomto prípade už len hodnota nadobudnutá za jeho prevod, resp. v prípade bezodplatného prevodu všeobecná hodnota vozidla v čase prevodu; v prípade, že motorové vozidlo je stále predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné ho prikázať do vlastníctva jedného z manželov a jeho všeobecnú hodnotu zistenú k okamihu vyporiadania rozdeliť medzi manželov podľa výšky ich podielu na spoločnom majetku; svoje rozhodnutie súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodní.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.